

Dragi Ivane!

Ms 113

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

č. 20, št. 1

Študirali se bodete čez koliko časa dobi-
ti pismo od - moje roke. Ino Ljilja je
tako izovredno len, da bi to bi hoteli
imeti odgovor pol njegga, morali
čakati najmanj pol večnosti. - Je tega
koraj povzročite, da je sestra doma
mudi knjige oir. liste pesmi je dobila.
Draj ne ni tako slabo imeti sestro hi pine
in prapogovarja pisma mesto bratov.
Draj hočete: pisali ste, da ste bolni in z
bolnikmi mora imeti človek še posebno
osmišljenje. - Pa upam, da venčar
ni tako hudo, kraj pa tam je prav za
prav - mudi je še prerogativ za vas.

Utrano je pra sicer imate? - Eoje je bil
to zimo je v Kočevji pri Hoffmannu
za "Lepota" pra jo je se pripiljal do
mor zolaj pra doma čos prvaja
in mene jori. - Joz tudi se nisem
dolgo doma nekaj čez št dni.
Bila sem čez pol leta v Kočevji. Dolgo
kraj ne. Pra kočevskega neznani nič -
je manj ko prej sicer bi tam pisala
kar jo "hunder hunder" vha bi si ma-
lo glavo ubijali. No pra sicer ni bilo
lebo v kočevski stolici. Kar dolgo
čas mi je bilo in mi je se malo.
Tukaj v loškem potoku je pra po
stari naravni. Pravno simči obis-
krala pra z buatom prostor hjer
suno pred letoan peki tuompir. -

iz preteklosti velikih mest in evške stra-
ni. —

Sicer je bilo pa moje življenje ob Divni
okraj veoma izvanrednih dogodov-
ksov vsem svatras v pisarni, po-
tem pa malo na spretnost to je bilo ve-
le nedeljnih popoldne ille smo jaz in ie
dve moji prijateljici — obe sloventki —
v stare cerkev peli pa v Dolgo vas. Zdrav
zadija vpra mesca je ille tudi Lojze z
mami in potem smo peli slovenske
pesmi, vna je bilo veselje. Pravno tako
nekoliko se mi je zdelo, ko tisti večer
pri nas, ko smo bili v pisarni do
potovci potovanja in jaz naposled
nisem mogla najti ključa, vna bi
šla v svojo sobo. —

Kraj pa ti poenjoše prvi v "belej" Ljub.
ljani? - Bolni ste - večer - pa men-
vša ne ker se kam hoji po Juriji - to
včasih boleznj menda nemore - ne vem
če bi kraj pisali, pogniva se kas menda
sudi ni hotela in jstna, no jstke kam
sudi ne privošim. Najbize bo kraj od
trake influence. Inalo ste se preve
nili, malo preve koudili - zokraj pa
pokoro velase. Skoro vla bi kam
privošila - zokraj se bolj ne pazite!
- Pa vsaj zdaj berdo kuralu počit-
nile in vstlej se boote že popravili.
Lipov raj pište ali pa bezgovega evsija
maj kam gospodinja skuhna pa bo.
Z našim vojnom ne vem kraj bo.
Kproslajevnici se mu ne doprade, iz

Pročevja jo je popihal, pa vrnjuje bi tu
di. Jas mislim, da bi bilo najbolje, ko
bi šel na pripravnico. Kraj pravice
bi napravil zelo veliko preskušnje? -
Jas menim, ko bi se zdaj v počitni-
codh malo pripravil, bi bilo že pa
to je ravno kuzige mu ne vise pre-
dobro, kakor vidim. - Pisite mi
kraj mislite, o tem projektu!

James je prišel tu o Petjuh.
Kakor denoten se petijo kakri vose
z godcem nimu. Inje "bajzari"
kakor jim potocovije pravijo vglja-
pili so se tudi pri nas in jas mi-
sem mogla kraj, da se ne bi
malo zavstila. - Tako dobro igraje!
- Koje je na keglejši, kjer biste kraj-

carje pobina. dejal je, da bi tam cel no
papirja popisal - ko bi tako vrad pi
sal kakor nerad.

En v Šoškem pokotni zorno
napredujemo po zimi za Božič vobli
li smo brzojav toroj če se tam kraj
imenitnega pripeti n. pr. da zable
nete na prečo kacin stotisoč gl. moz
narite mi kar po žici. Pa seden do
bimo vajake rajtkvartierne?
— celi bije može, celo en konstrukt.
ta, človek mora biti z malim za
dovoljen. —

Kraj pa o činskih, se točno
nemilo sodite ko lani? Pa vsaj
bi bil pravi čudež, ko bi se bili ker
zimo spresoburili. — možta so tudi

glave. Mogoče, da pa venčar malo
vojenzase - posem bom tudi jaz ne-
kraj; sicer ne bo pa nič primirja

Imejati se moram že cel
čas kar tam pisem. Pisem namreč
v gostilniški sobi. Než vbruzimni prar-
ni tudi Tolentek - pupico. Pomate ga
menoda ne. To kam je tudi virigi.
mal. hojček sicer sam na sebi ni
novno nemavodan, le volenjsko
novčeje. po katerem se ga je prijelo
tudi ime ga varlovi zmed vbruzih
preivalcev naše župrije. Dve stari
kejnosi ima in polomljen voz, s ka-
srin vozovi in se ubija kakor ve
in zna. Prerji njegovi so vi po
lomljeni, slepi, stari ko zemlja v

Doleniček ta poje vedno hvalnice o
projem pravnih in „šimelnih“ vsa-
cinnih besed, ki jih hoče poslušati.
Danes povedal je že vse natanko
do kje, koliko je že vsek konj spe-
ljal, kako se in kako malo sne.
- govornik je seveda najbolj resni-
no izmed vsega. Reče, je imel da-
nes samo odbrgal se mi je za
vratom najini gumb - danes
na sv. Trojice dan. Kraj sem hote-
la vzela sem šivanko in prisila
mi vuzega, vha ne boče v ne-
deljo kazal, gosle. Pa dobro se
mi je začelo, ko ne vem kraj, vuzo-
del mi je celo skrivnost, vha boče za
sv. Rečnje zelo dobil - novo obleko.

Šla hja vidite ljudoje me imajo radi.
Jaz sem pa tudi kaj pomorna, če mi
kaj tak možiček pravi, da sem
"fajn" rekla.

^{viktor} Zolaj več ne nargaja
doma, ni se za njo karer. Tam je
menda že znano.

Pravno zolaj se pelja zopet
ena - obel - mino. Šerim sedi na vozu.
ko da je rovesnel, nevesta si pa pop-
naveja lasi, ko da bi se bala, da jih
zgubi, neč veni se mi zgodbe še naj-
bolj vopade sluzi se včas vti ko
prisiljeno zelje. Nevestina bala se je pa
peljala malo prej. Če v smrekat in
brakovih in - prapirja, zolaj se je pa
tolpa sluzi povila za njimi, da se je

kar praviš, ja bi kaj pri nas je vse
mentno hudo se malo ženi.

Novic, tvojih novic, ki bi kas zama-
male nimam dijakov v naši obli-
ni ni drugih znamenitostij, čisti po-
sobje nema. —

14. VI. Je včasih nekaj vest. Lino č
Tea ova z Lojzom že po dvestej malo
na sprehod proti Beoškij strani. — Cel
čas pogovarjala ova se v čas — se kam
ni ni kolebala? — Tako ova kas ve-
ka čez zobe kolikor se je le dalo. Lojz
ni je pravil, ova se mu večkrat pisali.
Polpisite tudi meni kaj — pa meni ne
Lojz, Lojz ni zaslužil. —

Je enkrat sem prebrala tvoj dopis-
nico. Jurej oči kas boli, no jaz sem v

4
prvi marglici sprejedača. Proti osem
sevi ne potnoga niti lipov ne brezgot čas
pa mislim, da bo že prešlo. Imate mor-
da egiptovsko osemno bolezen? - No, vsaj
moje oči tudi niso dosti pridaj ta kras.
Kovidnost me kaj ži. Pa potrpeti je
neba!

Iste bili o veliki moči doma? - škoda
da sem dekli gotovo bi prišla sicer pogbe.
plat v Torijo. V gledališču revloj tudi
hodise kakor mi je pravil brat. Jaz
sem tudi v tem oziru prava revica, se ve žer-
skim je dovoljeno čimnajo kane stare
lete, ki veijem ogledovati si gledališče ot
zunaj, da bi prestopila kane deklee sa.
ma praz tega fuslojja, p to bi bilo se
hujše ko vseh svetk marglovnik zehov

skupaj. Taso poznam gledališče le iz
knjig.

Kraj Brog tako krepčem! No, pa vsaj
ženste pmo vedno gostih besedij. Torej mi
sama nič. — Pa se ti ne kroprizite, papir
jim kadar mi popišete. — upam, da kma-
lu. — se kam le zaradi oči ne strudi. Ljudij
mrate gotovo mnogo nčanja, mo počitni-
ce so pred vrati. —

Pa pravim se eden pot. povzvedite
kraj obot Koja, kate so knjižje na prvi
pravici in plidi morjel tam kraj
napredovati.

Č velikih počitnicah pindese tako
skupaj. vsaj se lani obljubili se pa
se tedaj usmeno kraj pomenimo, — že
pa mere bo pa tudi pisмено obti.

vani je za njo.

Ja, hi je za sivi Luce, hi je bil
vedno tako navdušen za slovensko
svob. - Vani je kraj znanost -

Pa z Bogom sedaj! Izvali
pohvale oči pa kraj pišite!

o
L. Lujem svet Vas prijazno poz-
dravljajo.

Vasja

Amofra

Va zlokar!

Pozdrav mi ot najinik stari
je!

Beče 14. VI. 1897

DRZ. BIBLIOTEKA
Y IJUBIJANI.

